

T/Ü. „TARBIJA“ NAISRINGIDE
ÜHISE SUVEPÄEVA KAVA

AEGVIIDUS 11. JUUNIL 1939

1. Avasõna
 pr. Mardus, T/ü. „Tarbija“ Tallinna naisringi
 juhatusliige
2. Ühislaul
 Kui kungla rahvas kuldsel a'al K. A. Hermann
3. Kõne
 hr. Laur, T/ü. „Tarbija“ üldärijuht
4. T/ü. „Tarbija“ Tallinna naisringi laulukoor
 Hällilaul Brahms
 Kus Põhja lahe kohiseb A. Läte
 Vares vaga linnukene E. Oja
 Suviste laul Merikanto
5. T/ü. „Tarbija“ Jänedä naisringilt rahvatantse
 Kiigadi-Kaagadi
 Kalamies
 Hüppe-tants
6. Kevade tants
 prl. A. Võhma, T/ü. „Tarbija“ Sonda naisringi liige
7. Kahekõne
 pr-d A. Vels ja Bülder, T/ü. „Tarbija“ Tapa nais-
 ringi liikmed
8. T/ü. „Tarbija“ Tallinna naisringi rahvatantsu-
 rühm
 Viruvalts
 Jooksupolka
 Vändrapolka
 Tuljak
9. Lõppsõna
 pr. Pikkov, T/ü. „Tarbija“ Tallinna naisr. esinaine

ÜHISLAULUD

Laul nr. 1.

Eesti, mu armas kallis kodumaa,
Mu ilus maa, mu püha maa!
Ma lähen läbi sinu eest
Su priiust kaitstes tulest veest,
Et öitsta sa võiks vabana!

Koidu ja hämariku kodumaa
Mu sünnimaa, mu laulumaa,
Kes oma maa ja merega
Said vabastatud verega! —
Jää seisma sa, mu Eestimaa!

Jumal sind kaitsku, kallis kodumaa
Su rahvaga, su rahvaga!
Kui juhib ta sind tõe teel
Ja ustavaks jääb sinu meel, —
Siis seisad sa, mu Eestimaa!

Laul nr. 2.

Hele täht, sa vaikselt vilgud,
Sinetavast taevast pilgud,
Ära peida minu eest
Oma lahkete silmakest.

Sinu juurde üles sõuda
Sooviksin siit ilmast jõuda,
Säält siis armsamale ma
Paistaks hele' tähena.

Paistaks üle uin'va ilma
Kallimale sinisilma,
Leina laugelt peletaks,
Õrna armu seletaks.

Räägiks talle valust, vaevast,
Räägiks talle õnnetaevast,
Kuni vaikselt uinuks ta
Une hõlma magama.

Ära otsi õnne ilmast,
Iialgi sa sinisilmast;
Petlik sinisilma sära,
Südamest viib rahu ära.

Sinu juurde üles sõuda
Sooviksin siit ilmast jõuda,
Säält siis armsamale ma
Paistaks hele' tähena.

Laul nr. 3.

∴ Isamaa ilu hoieldes,
Vaenlaste vastu võideldes
Varisesid vaprad vallad,
Kolletasid kihelkonnad
Muistse-põlve mulla alla. ∴
Nende mure muljutused,
Nende piina pigistused,
Muistsed kallid mälestused
∴ Kostku meile kustumata! ∴

Laul nr. 4.

Kui Kungla rahvas kuldsel a'al
Kord istus maha sööma,
Siis Vanemuine murumaal
Läks kandle lugu lööma.

∴ Läks aga metsa mängima,
Läks aga laande lauluga. ∴

Säält saivad lind ja lehepuu
Ja loomad laululugu;
Siis laulis mets ja meresuu
Ja eesti rahva sugu.

∴ Läks aga metsa jne. ∴

Siis kõlas kaunist' lauluviis
Ja pärjad pandi pähe.
Ka murueide tütreid siis
Sai Eesti rahvas näha.

∴ Läks aga metsa jne. ∴

Ma laulan mättal, mäe pääl
Ja õhtu hilja õues,
Ja Vanemuise kandle hääl,
See põksub minu põues.

∴ Läks aga metsa jne. ∴

Laul nr. 5.

Kuule, kuidas hääli helab,
Vanemuise kandlest kõlab:
:: See on Eesti laul! ::

Kuule, kuidas männik mühab,
Kuidas jõgi jooksul kohab:
:: See on Eesti laul! ::

Vaata, jää ja lumi välgub,
Päikse paistel läiki vilgub.
:: See on Eesti laul! ::

Vaata põhja eha, koitu,
Virmaliste leegi loitu:
:: See on Eesti laul! ::

Igas kohas hääli helab.
Hääli helab, keeli kõlab:
:: See on Eesti laul! ::

Kui sul rõõmu, vend, siis tule,
Kui sul kurbus, tule kuule:
:: Eesti laulu häält! ::

Laul nr. 6.

Lehtedes kahin, salalik sahin
Kevade mängil tuulede hood;
Mägedest alla, jõgedest valla
Ruttavad merre vahused vood.
Tuksu, mu süda, kuulata sääl
Kaebades kaob pasuna hääl.
Kalamees mängib, kaugele kõlab
Lauluviis orus, mäel.

Süda mul lõhkeb! Oh kuis veel kõlas
Viimast kord hellalt armsama hääl.
Südames valu, armsamast kahju,
Suud suruksin ta huulede pääl'.
Õilmetes seisis võsa ja niit,
Õöbik see laulis lustilist viit.
Kalamees mängib, kaugele kõlab
Lauluviis orus, mäel.

Laul nr. 7.

Mu meelen kuldne kodukotus,
Ma sagedast näe und veel sest,
Kos õndsa esä kallis katus
Mind varjas, väikest latsekest.

Mäest alla, mööda kopli veere
Ma pallajalu paterdi
Ning ringi üle Ridassaare
Kaits peokest täis lillesi.

Nii Piirikese mäele lätsi,
Kos külalatse kiiksive,
Kos Märta ja Maie, Aino, Atsi
Mo kaugelt joba hõiksive.

Sääl pidu pillerkaari leime
Ja koplil laia kivi pääl
Võileiba, kamakäkki seime,
Mis ristiema jagas sääl.

Ja vahest ka veel ikki saime,
Kui pajupill meil katski läits
Või varba vastu kivi leime,
Või karmani seest katte väits.

Nüüd lännu igavesti minnu
Ne armsa aja ammuigi.
Me latse nagu essind linnu
Kik ilmalaanen laiali.

Ja mets ja maa saand teisemasse,
Ja mägi muutnu hoolsa käe,
Ningi koplisse om kasvand kase —
Kuid mälestus ei meelest läe . . .

Laul nr. 8.

Mustlaseks ma olen sündinud,
Kodutuna ümber hulgun nüüd,
Millest looduslapsel hoolida,
Kui vaid vabana saab olla ta!

Küsitakse: Miks sa hulgu nii?
Seda ma ei tea isegi!
Rändav lind vast kostab sellele,
Taevatäht võib anda vastuse.

Lill ei koo riideid omale,
Viljasaagist lind ei muretse,
Küll neid hooldab Isa taevane,
Kes ka toitu annab minule.

Laul nr. 9.

Nagu linnu tiivul
Tõstab lauluhäääl
Ülespoole hinge
Ime viisi pääl,
Südant täidab ta
Rahu väega.

Laul teeb rinna rõõmsaks,
Lahkeks, lõbusaks,
Meie meelte hädust
Tulul tegevaks;
Ühtlus armastus
Laulus ikka uus.

Mis meil kallilt, kaunilt
Südant liigutab,
Jumalikult hinge
Üles äratab,
Seda annab aul
Vaba, lahke laul.

Laul nr. 10.

∴ Isamaa õitse sa! ∴
Kallimat varandust ilmas mul pole,
Sinuta elu mul tühi ja kole,
Armsamat enesel ma ei saa:
Isamaa, õitse sa!

∴ Isamaa, kasva sa! ∴
Sinule enese olen ma annud:
Kätkist nii kauaks kui hauda mu pannud;
Omaks mult võta, mis pakun ma.
Isamaa, kasva sa!

∴ Isamaa? ela sa! ∴
Õitse ja kasva ja edasi astu
Ela ja vaenlastel' astu sa vastu
Igavest, igavest, õnnega.
Isamaa, ela sa!

Laul nr. 11.

Minge üles mägedele,
Tuule õrna õhule!
Vaatke alla oru põhja
Üle lille hiilguse!
Vaatke, kuidas oja keerleb
Läbi luha läikiva!
Ja siis hüüdke alla orgu:
∴ Ilus oled, isamaa! ∴

Vaatke, metsad pilve poole
Tõstvad latvu uhkuses!
Kuulge, kuidas kaasik kohab
Lõhnavates lehtedes!
Vaatke, jõed, järved läik'vad
Metsas virvendusega!
Ja siis hüüdke üle metsa:
∴ Ilus oled, isamaa! ∴

Vaatke, rohke rukis hällib
Uhke nurme nõlvadel!
Tõuvili töötab anda
Rohket saaki sügisel;
Viljapuude okste otsas
Hiilg'vad anded iluga. —
Ja siis hüüdke üle nurme:
∴ Ilus oled, isamaa! ∴

Vaatke karja lustipidu
Leherikkas lepikus!
Kuulge karjalaste laulu
Vastuhelkjas võsikus!
Vaatke, kuidas kõrgel võlvil
Taevas helgib sinaga!
Ja siis hüüdke taeva poole:
∴ Ilus oled, isamaa! ∴

Laul nr. 12.

Neiu nii lõbus, nii lahke ja noor
Ütles: „Ma armastan sind!“
Lahkesti laulis siis lindude koor,
Kergesti kerkis mu rind.

Lõpmata kiirusel mööda läks aeg.
Armastus endiseks jäi.
Rõõmsasti laulis siis lindude koor.
Taevas ka pilvi es käi.

Neiu nii lõbus, nii lahke ja noor
Ütles: „Oh unusta mind!“
Kurbuses laulis siis lindude koor:
„Tema on jätnud nüüd sind!“

Iial, ei iial ma unusta sind,
Unusta sina, kui saad:
Surmani sinule tuksub mu rind —
Teistel ei ole sääl maad.

Laul nr. 13.

Kuula, kui naabri Mari laulab,
Nõnda et ööbik teda kuulab;
Ei nii lõo lõõritse,
Naabri Mari laulab,
Ega ööbik häälitse,
Naabri Mari laulab.

Mehed kõik jäävad mõnutsema,
Naised ei hakka sõnutsema;
Kõik nad tah'vad kuulata,
Naabri Mari laulab,
Himu ühes kuulata,
Naabri Mari laulab.

Lõbusat naabri Marist neiut
Loodavad mõrsjaks saada peiud,
Et saaks koju linnuk'se,
Kes nii kaunilt laulab;
Korjab hingest pinnuk'se,
Sest et ikka laulab.